

Review of the article "Quran and Science" from Oliver Leaman's Encyclopedia*

Mohammad Ali Rezaei Isfahani¹

Haitham Bouazar²

Abstract

The issue of the conflict between science and the Holy Qur'an, as a result of the discussion of the conflict between science and religion, is one of the long-standing topics among the issues of experimental sciences. Therefore, written encyclopedias present this topic directly or indirectly. One of the encyclopedias that has directly entered this category is the entry of "Quran and Science" from Oliver Leaman's encyclopedia written by Dr. Mohammad Shamshir Ali. The following article, after a brief introduction to the Encyclopedia by Oliver Leaman and its author, translates the article and then examines the most salient strengths and weaknesses. The method of this research is descriptive-analytical and using library resources. The findings of the research show that the mentioned writing is commendable in terms of trying to recite scientific verses and believing in the incompatibility between new scientific findings and the Qur'an; But it has shortcomings, such as the lack of innovation of the article, exaggeration in the compatibility of the Qur'an and science, lack of reference to Qur'anic and hadith sources, limiting scientific verses to natural sciences, lack of understanding of previous and contemporary Qur'anic scholars, etc... is.

Keywords: Quran and Science, Oliver Leaman, Mohammad Shamshir Ali, Natural Sciences, Incompatibility.

*. Date of receiving: 27 December 2019, Date of approval: 22 September 2020.

1. Professor of the Al-Mostafa International University, Qom: rezaee@quransc.com.

2. PhD Student, Quran and Texts, Qom University of Islamic Studies, (Corresponding Author): haithamboozar2921@gmail.com .

بررسی مقاله قرآن و علم دائرة المعارف اولیور لیمن*

محمدعلی رضایی اصفهانی^۱ و هیثم بو عذار^۲

چکیده

مفهوم تعارض علم و قرآن به تبع بحث تعارض علم و دین، از مباحث دیرین و دامنه‌دار در میان مباحث علوم تجربی به شمار می‌آید. از این رو دائرة المعارف‌های نگاشته شده، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به ارائه این مبحث می‌پردازند. یکی از آن دائرة المعارف‌ها که به صورت مستقیم به این مقوله ورود نموده است، مدخل «قرآن و علم»، دائرة المعارف اولیور لیمن است که توسط دکتر محمد شمشیرعلی نگاشته شده است. نوشتار پیش‌رو، پس از معرفی اجمالی دائرة المعارف اولیور لیمن و نگارنده این نگاشته، به همراه ترجمه مقاله، بر جسته‌ترین نقاط قوت و ضعف را مورد بررسی قرار داده است. روش این پژوهش توصیفی - تحلیلی با استفاده از منابع کتابخانه‌ای است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد، نگاشته مذکور از حیث تلاش در بازگویی آیات علمی و باور به عدم ناسازگاری بین یافته‌های جدید علمی و قرآن قابل تقدیر است؛ اما دارای کاستی‌هایی، از جمله نوآور نبودن مقاله، فزونه‌گویی در سازگاری قرآن و علم، عدم مراجعه به منابع قرآنی و حدیثی، منحصر نمودن آیات علمی به علوم طبیعی، عدم بهره‌مندی از فهم قرآن‌پژوهان پیشین و معاصر و... است.

واژگان کلیدی: قرآن و علم، دائرة المعارف اولیور لیمن، محمد شمشیرعلی، علوم طبیعی، ناسازگاری.

*. تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۶/۰۳ و تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۹/۱۳.

۱. استاد تمام جامعة المصطفى العالمية واحد قم: .com.rezaee@quransc.com

۲. دانشجوی دکتری گرایش قرآن و متون دانشگاه معارف اسلامی قم (نویسنده مسئول): .haithamboozar2921@gmail.com

مقدمه

دائرۃالمعارف اولیور لیمن، از جمله دائرةالمعارف‌های اندیشمندان غربی در مورد قرآن است. در این میان، پاره‌ای از اندیشمندان غربی و روش فکر مآب با غرض ورزی خاص، قرآن را آنچنان که خواهان آن‌اند، به جهانیان معرفی نموده‌اند. مقاله «قرآن و علم»، نگاشته شده در این دائرةالمعارف، از آن نوع مدخل‌هایی است که توسط نویسنده مسلمان بنگلادشی الاصل، دکتر محمد شمشیر علی نگاشته شده است. گرچه نویسنده با دیده انصاف و باور به حق و الهی بودن قرآن، وجود اشارات شگفت‌انگیز علمی در قرآن، عدم ناسازگاری بین یافته‌های علمی طبیعی با قرآن، ترغیب اندیشمندان علوم طبیعی به کاوش طبیعت توسط قرآن، این پژوهش را نگاشته و از نقاط قوت این تحقیق شمرده می‌شود؛ اما دارای کاستی‌های انبوهی از نظر ساختاری، محتوایی، روشی و منبعی است که این تحقیق پس از بازگویی نقاط قوت، به نقاط ضعف این مقاله با دیده منصفانه و معتدل پرداخته است. ما نوشتار کنونی را در دو بخش مختلف؛ یعنی معرفی و ترجمه مقاله و نقد و بررسی آن پی‌می‌گیریم.

الف. معرفی و ترجمه مقاله

۱. معرفی اجمالی دانشنامه قرآن کریم اولیور لیمن

کتاب «قرآن یک دائرةالمعارف» دومین دانشنامه نوشته شده توسط مستشرقان پیرامون قرآن کریم است که با سرویراستاری پروفسور اولیور لیمن (oliver Leaman) در سال ۲۰۰۵ م در آمریکا نگاشته شد. این اثر در یک جلد به چاپ رسیده است. این دائرةالمعارف همانند دیگر نگاشته‌های غربی دارای نقاط مثبت و ضعف است. از ویژگی‌های مثبت این نوشتة می‌توان به توجه به مذهب شیعه و شخصیت‌های آن در مدخل‌های گوناگون، همچون شیعه، غدیرخم، امام، امامه و...، ارائه اغلب مداخل در ساختار واژه‌های قرآنی، همچون؛ املکتاب، یاجوج و ماجوج، زبانیه و...، حجم کم مداخل همراه با زبان‌گویا و ساده؛ اما آنچه مهم است، نویسنگان این مجموعه به دلیل نداشتن اطلاعات جامع از قرآن و نبود معرفت و مطالعه کافی از منابع اسلامی، آثارشان دچار کاستی‌ها و ضعف‌های فراوانی گردیده است (ر.ک: رضایی اصفهانی، علوی‌مهر، بررسی اعجاز قرآن در دانشنامه قرآن اولیور لیمن، قرآن‌پژوهی خاورشناسان، دوره ۱۳، شماره ۲۴، بهار و تابستان ۱۳۹۷).

از جمله نقاط ضعف این مجموعه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: توضیح ندادن شیوه انتخاب موضوع؛ یعنی بر چه مبنای اهمیتی، موضوعات مداخل انتخاب شده است؛ گویا بودن نام‌گذاری کتاب از دائرةالمعارف بودن این دانشنامه برای قرآن کریم؛ بررسی قرآن و مباحث آن با شیوه عهديان؛ ضعف علمی آشکار پژوهشگران این دانشنامه؛ نبود بافتار منسجم در شیوه ارجاع مدخل‌ها و... (رضایی، معرفی و بررسی دائرةالمعارف اولیور لیمن، ۱۳۸۸: ۷۰-۲۹).

۲. معرفی نویسنده مقاله: محمد شمشیر علی

محمد شمشیر علی با اصالت بنگلادشی، دکترای خود را در رشته فیزیک هسته‌ای. از دانشگاه منچستر انگلستان در سال ۱۹۶۵ دریافت نموده است. وی تسلط کامل به خواندن و نوشتن زبان بنگلادشی، اردو، انگلیسی و ایتالیایی دارد. ایشان از سال ۱۹۷۰ تا ۱۹۷۸ در مؤسسه‌های گوناگون ارزشی اتمی در پاکستان و بنگلادش مشغول به فعالیت گردید. همچنین، از سال ۱۹۸۲ تا ۲۰۰۶ ریاضت مؤسسه علمی بنگلادش شد. از وی آثار و مقالات متعدد علمی به جای مانده است. همچون کتاب «ارزیابی علمی در قرآن»، «ارتباط مسلمانان با علم»، کتاب «ادیان چراغ حقیقت»، مقاله «قرآن و علم» دائرةالمعارف اولیور لیمن، همچنین بیش از ۵۰ مقاله علمی در مجله‌های گوناگون بین‌المللی منتشر نموده و بیشترین تحقیقات و فعالیت‌های وی در زمینه تشعشعات هسته‌ای و فیزیک هسته‌ای است (سایت آکادمی علمی بنگلادش، bas.org.bd).

۳. ترجمه «مقاله قرآن و علم» شمشیر علی از دائرةالمعارف اولیور لیمن

علم، مبتنی بر تحقیق است. دین اسلام که ریشه اصلی آن در قرآن است، مبتنی بر ایمان است. قبل از بحث پیرامون ارتباط میان علم و قرآن، جا دارد پرسیم؛ «آیا پرس و جو در قرآن ممنوع است؟» این درواقع سؤال اصلی است. همین‌که این سؤال حل و فصل شود، آسان‌تر می‌توانیم نقطه تلاقی قرآن و علم را توضیح دهیم؛ اما پاسخ به سؤال، در خود قرآن است. بسیاری فکر می‌کنند که تحقیقات، جایی در اسلام ندارد؛ اما این دیدگاه خطاست. اولین تأیید تحقیق در قرآن برای رسیدن به حقیقت، در همان ابتدای قرآن در آیه ۲۶۰ سوره بقره مشاهده می‌شود. جالب اینکه بدایم که ابراهیم به خالق، ایمان کامل دارد و سؤال خود را تنها برای آگاهی از نحوه انجام کارهایی که خداوند انجام می‌دهد، مطرح می‌سازد. در آیه فوق، به ابراهیم گفته شد که چهار پرنده را بردار و «آنها را فراخوان». این کلمه «فراخوان» بسیار مهم است، پس اگر پرنده‌ای به‌سوی کسی تمايل یابد، احتمالاً آن فرد از همه اطلاعات مربوط به طبیعت و زیستگاه پرنده مطلع است (shamshiri ali, Quran and knowledge article,2000, p 473-477).

بر اساس آیه، چنین پرندۀ‌ایی وقتی قطعه قطعه می‌شود، به فراخوان شخصی که پرندۀ به او متمایل است، پاسخ خواهد داد و هیچ‌یک از اسرار حیات او برای آن فرد مخفی نیست. به همین ترتیب انسانی را که خدا از ماده فاقد قدرت خلق کرد، بعد از مرگ به فراخوان خداوند پاسخ خواهد داد. خدایی که همه اسرار حیات انسان را می‌داند؛ اما این همه، فقط در حد جزئیات مطلب است. سؤال اصلی این است؛ «آیا خداوند ابراهیم را از پرس‌وجو منصرف کرد یا سؤال او را مورد توجه قرار داد؟» روشن است که در آیه فوق، خداوند سؤال ابراهیم را مورد توجه قرار داد (Ibid).

تشویق قرآن به پرس‌وجو

بدین ترتیب، موضع قرآن درباره پرس‌وجو کاملاً روشن است. اگر کسی بخواهد بداند، در قرآن چه چیزی مجاز و چه چیزی، ممنوع است، تشویق می‌شود که چنین کند؛ یعنی سؤال کند. پاسخ‌های دریافتی از این طریق، می‌تواند بسیاری از سوءتفاهم‌ها را برطرف و ایمان فرد سؤال‌کننده را تقویت نماید. در حقیقت، در قرآن بارها از انسان خواسته شده که درباره نحوه عمل طبیعت به تفکر پرداخته و بکوشد. حقایق آن (یعنی نظم طبیعی عالم) را دریابد. در آیه ۱۰۱ یونس، خداوند از محمد ﷺ می‌خواهد که به مردم بگویید؛ «بنگرید که در آسمان‌ها و زمین چیست؟» این نگریستان به چیزها کار عالمان است. بدیهی است که در قرآن انجام کار علمی در بالاترین سطح، از جانب خداوند مورد تشویق قرار گرفته است (Ibid).

دعوت قرآن به تحقیق

تحقیق پیرامون حقیقت، (که وظیفه عالمان است) یکی از قوی‌ترین نکات مذکور قرآن است. یکی از نامهای قرآن، «الفرقان» است که ریشه آن، «فرق» به معنای تمییز یا تشخیص یک چیز از دیگری است، قرآن میان ظلم و عدل، درست و نادرست، حق و باطل تمییز می‌دهد. اصرار قرآن بر حقیقت، چشم‌گیر است، حتی معرفی اجباری اسلام قویاً مردود شده است؛ (بقره، ۲۵۶). پیش از آنکه عالمان امروزی، خود را درگیر تحقیق پیرامون حقیقت کنند. قرآن، اهمیت حقیقت را مورد تأکید قرار می‌دهد. این حقیقت و تنها حقیقت است که موحد هماهنگی و همخوانی میان قرآن و علم می‌گردد، اگرچه این لزوماً چیزی نیست که در حد فraigیری درک شده باشد. ممکن است این بدان دلیل باشد، که بسیاری از کسانی که به کسب علم پرداخته‌اند، قرآن را نیز مطالعه نکرده‌اند، و بر عکس نظام آموزشی مدرن که در بسیاری از کشورها وجود دارد، علم و قرآن را به مثابه دو چیز مجزا از هم ارائه می‌کند، حال آن‌که هر کس هر دو- قرآن و علم - را آموخته باشد، احتمالاً به این نتیجه رسیده که هر چه انسان بیشتر در طبیعت غور نماید، آیات مربوط به خلقت را در قرآن بهتر درک می‌کند و نیز درمی‌یابد که میان علم و قرآن همگرایی و نه تضاد وجود دارد (Ibid).

آیات علمی در قرآن

حدود ۷۵۰ آیه، با صبغه علمی در قرآن وجود دارد. کتاب‌های راجع به این موضوع، مانند؛ «کتاب مقدس و قرآن و علم» و نیز «علم و نشانه‌های علمی در قرآن»، اذعان دارند که حتی یک آیه هم در قرآن نیست که از منظر علمی قابل تعریض باشد (Ibid).

تحقیق در طبیعت از منظر قرآن

پژوهشگر مسلمان، هرگز نباید از تحقیق پیرامون حقیقت در طبیعت شرمنده باشد، به خصوص وقتی با متنه سروکار دارد که بهوضوح بیان می‌دارد که خداوند کتاب خود (قرآن) را به حق فرو فرستاده (بقره/ ۲۱۳ و ۲۵۲؛ آل عمران/ ۳ و ۶۰ و ۱۰۸؛ نساء/ ۱۰ و ۱۷۰) و آنچه از طریق محمد نازل شده حقیقت است (رعد/ ۱). این آیات، چالشی است در برابر عالمان؛ یعنی جویندگان حقیقت. مثلاً در قرآن اشاره‌ای علمی به این نکته وجود دارد که همه‌چیز (نه تنها موجودات زنده)، به صورت زوج‌ها خلق شدند (یس/ ۳۶). این نشانه، باید عالمی را که با همه توان، خرد و تجربه خود به تحقیق پیرامون این حقیقت می‌پردازد، به چالش بگیرد. در همین ارتباط، ذکر این نکته جالب است که تحقیق پیرامون حقیقت، مستلزم علم است. در آیات (حج/ ۴۵؛ سباء/ ۶) بهروشنی تأکید شده است «تا آنان که دانش یافته‌اند، بدانند که این (قرآن) حق است و از جانب پروردگار توست». در آیه (جاثیه/ ۶) خداوند به آیات خود با عنوان حقیقت اشاره می‌کند. همچنین در خود قرآن تصریح شده که این آیات برای مردم عالم قابل ادراک است. در اینجا اجازه دهد، اظهارات قرآن را درباره حقیقت خلاصه کنیم: آنچه در قرآن نازل شده، به حق فرو فرستاده شده است، نشانه‌های خداوند حق‌اند (Ibid).

عدم تعارض بین قرآن و علم

این تصریحات قرآنی، باید عالمان حق جو را مقاعده سازد که تعارضی میان قرآن و علم نیست. قرآن به حقیقت خلقت اشاره می‌نماید و علم، به تحقیق پیرامون آن‌ها می‌پردازد. قرآن، یک کتاب علمی نیست. قرآن، کتاب هدایت بشر در همه فعالیت‌های سودمند است. از آنجاکه علم و فناوری اجزای تفکیک‌ناپذیر فرهنگ انسانی‌اند، کاملاً طبیعی است که از قرآن انتظار داشته باشیم، مؤید کندوکاو انسان در طبیعت باشد. درواقع، قرآن این کار را با منتهای زیبایی انجام می‌دهد. اولین کلمه وحی «بخوان» است. قرآن مشوق آموختن است و بالاترین تأکید را بر کسب علم قرار می‌دهد. قرآن برای دانشمندان اهمیت قائل است، همچنین به حقیقت علم اشاره می‌کند؛ اما این کار را با منتهای خردمندی و با ارائه برخی از اصول بزرگ علم، انجام می‌دهد. دراین ارتباط می‌توان به آیات (آل عمران/ ۱۹۰ - ۱۹۱) اشاره کرد. در این راستا جا دارد، به این نکته اشاره شود که ۳۰ میلیون شکل حیات در عالم هست و دانشمندان، تنها ۵ میلیون از آن‌ها را مورد مطالعه قرار داده‌اند (Ibid).

بوم‌شناسی در قرآن

لازم است، شکل‌های باقیمانده حیات، حفظ و به تفصیل بررسی شوند؛ زیرا از دست رفتن هر یک از آن‌ها، می‌تواند پیامدهای گسترده‌ای برای تعادل بوم‌شناسخی جهان و درنتیجه برای وجود خود ما داشته باشد. تعجبی ندارد که بوم‌شناسان امروزی که مدافع حفظ تنوع زیستی‌اند، این اصل اساسی را پذیرفته‌اند که «هیچ چیز به خاطر هیچ خلق نشده است». به علاوه این اصل که منشأ کل دانش بوم‌شناسی است و اصل بزرگ علم تلقی می‌شود، انعکاس نکته‌ای است که در آیه (آل عمران/۱۹۱) بیان گردیده است. یک اصل بزرگ در سوره (فرقان/۲) بیان گردیده است. وجود تناسب یا اندازه، مورد بحث ریاضیدان‌هایی بوده که متوجه شدند که گلچه‌های آفتاب‌گردان که در نظر ما این‌قدر زیباست، در فواصل فراینده از مرکز و به نسبت «۱، ۰۱، ۰۲، ۰۳، ۰۵، ۰۸، ۰۱۳»؛ یعنی روشی معروف به زنجیره فیبوناچی (pibonacci) چیده شده‌اند. وقتی از منظر یک مدل ریاضی به یک آفتاب‌گردان می‌نگریم، متوجه وجود مقیاس خاصی در چینش آن می‌شویم. بنابراین، اگرچه قرآن یک کتاب علم نیست؛ اما با استفاده از یک اصل بزرگ که در قالب جملاتی خردمندانه بیان شده، به حقایق علمی بسیاری اشاره می‌کند که می‌تواند بسیاری از قوانین طبیعت را شامل باشد (Ibid).

دانشمندان و کشف حقایق طبیعت

مسئولیت عالمان حق جو این است که قوانین را مورد مطالعه قرار دهند. کار عالم چیست؟ عالم، قانون وضع نمی‌کند. وظیفه عالم، کشف قوانین است. قوانین حاکم بر رفتار ماده بی‌جان و جاندار، از پیش در نظام طبیعت موجود است و عالمان با پرس‌وجو و تجربه این قوانین را کشف می‌کنند. اگر عالمان این قوانین را کشف نکنند، چه بر سر طبیعت می‌آید؟ آیا طبیعت به شکلی متفاوت با امروز عمل خواهد کرد؟ مسلماً خیر. طبیعت مسیر خود را بنا بر قوانینی که برای آن مقرر گشته، طی می‌کند. تنها آنکه اگر دانشمندان این قوانین را کشف نکرده بودند، انسان آن‌ها را نمی‌شناخت. مثلاً اگر، تیکو براهه، یوهانس کپلر، نیکولاوس کوپرنیک، گالیلیو گالیله، ایزاک نیوتون و آلبرت اینشتین متولد نشده بودند، آیا زمین به نحو متفاوتی از امروز به دور خورشید می‌چرخید؟ خیر سیاره‌ها به گردش خود دور خورشید بنا بر معکوس مجدد قانون ثقل ادامه می‌دادند و این قانون را می‌توان از ترکیب قانون حرکت ماده که توسط نیوتون کشف شد و قوانین سیارات که توسط کپلر کشف شد، به دست آورد (Ibid).

اشارات علمی قرآن

قرآن می‌فرماید: «وَكُلِّ فِي فَلَكٍ يُسْبَحُونَ» (یس/۴۰)؛ جالب است بدانیم که قبل از زمان کپرنیک هیچ کس تصویری از «مدار اجرام سماوی» نداشت، اگرچه این مدار بیش از ۱۴۰۰ سال قبل در قرآن ذکر شده بود. عجیب‌تر آن‌که قرآن تصریح دارد که حرکت اجرام سماوی تابع قانون است، همان

قولانی که بعدها توسط عالمان کشف گردید. این نکته نیز شایان توجه است که خداوند از مردان و زنان می خواهد با نگریستن به خلقت از دیدگاهی علمی و نه به دلیل شکنجه دوزخ یا لذت بهشت ایمان بیاورند. بدین ترتیب در سوره (انبیاء / ۳۰) خداوند می پرسد: «آیا کسانی که کفر ورزیدند، ندانستند که آسمان‌ها و زمین هر دو به‌هم پیوسته بودند و ما آن دو را از هم جدا ساختیم و هر چیز زنده‌ایی را از آب پدید آورده‌ایم؟ آیا باز هم ایمان نمی آورند؟» (Ibid).

به نظر می‌رسد، این آیه اشاره‌ای به نظریه مهبانگ (انفجار بزرگ) در باب خلقت باشد (که در حال حاضر نظریه پذیرفته خلقت جهان است). این آیه به خلقت حیات نیز اشاره دارد. بدین ترتیب، دو سؤال از سؤالات بزرگ انسان؛ یعنی «جهان چگونه خلق شد؟» و «حیات چگونه آغاز شد؟» در این آیه گنجانده شده و از کافران خواسته می‌شود که با درک خلقت جهان و خلقت حیات از دیدگاهی علمی، به خالق ایمان بیاورند. بنابراین، حقیقت علمی را اساس ایمان- نه مخالف آن- می‌داند. درباره تأکید قرآن بر حقیقت علمی، می‌توان به کلمه آیه (که از جمله به معنی نشانه است) اشاره کرد. این کلمه بارها و بارها و در قالب‌های مختلف در قرآن آمده است. اگر به بررسی این نکته پردازیم، متوجه می‌شویم؛ اگرچه اجزای سوره‌های قرآن به طور معمول آیه خوانده می‌شود (Ibid).

درواقع، مطالب ذکر شده در آیات (نشانه‌های خدا)، هر یک موضوعاتی دارای اهمیتی علمی است. مثلاً در آیه (بقره / ۱۶۴) که خلقت آسمان‌ها و زمین در این آیه ذکر شده، در حوزه اخترفیزیک و ستاره‌شناسی قرار می‌گیرد. تغییر شب و روز، موضوعی جغرافی و هواشناسی است. راندن کشتنی در اقیانوس‌ها، یادآور اصل ارشمیدس است و در دینامیک سیالات به آن پرداخته می‌شود. احیای زمین در اثر بارندگی، موضوع علمی است که به آب و هوای، گیاه‌شناسی و کشاورزی می‌پردازد. پراکندن انواع جانوران، موضوع جانورشناسی و ژنتیک است. تغییر بادها و ابرها که میان آسمان و زمین آویخته و در حرکت‌اند، موضوع علم هواشناسی است. این‌ها، همان موضوعات علمی هستند که به عنوان آیات (نشانه) ذکر شده‌اند. کلمه آیه، در جاهای دیگر قرآن و به معانی دیگر نیز ذکر شده است؛ اما چیزهایی که به عنوان آیه ذکر شده‌اند، اغلب دارای ماهیت علمی‌اند. خالق دیده نمی‌شود، اما خلقت او دیده می‌شود و هدف علم، مطالعه این خلقت با تمام جزئیات آن است. بنابراین در علم، به معنی مطالعه «نشانه‌های» خالق است که وسائل شناخت حقایق خلقت را می‌یابیم. زمانی بود که مسلمانان اولیه برای رسیدن به حقائق علمی، ۸۰۰ سال وقت صرف کردند. اگرچه در اینجا، درباره حقایق علمی صحبت کرده‌ایم؛ اما انواع دیگری از حقیقت در حوزه انسان و ارزش‌های اجتماعی، محبت و زیبایی، همدردی و غیر آن نیز وجود دارد. در دین اسلام، این حقایق نیز باید در قلب حس شده و در زندگی روزمره در عمل درآید (Ibid).

تذکر چند نکته مهم (خاتمه)

در اینجا، لازم است، چند کلمه‌ای اضافه کرده و خواننده را به احتیاط فراخوانیم:

اول: قرآن که وحی الهی است، مبتنی بر حقیقت مطلق است، همان‌طور که در خود قرآن نیز خاطرنشان گردیده است، از هر کس که به این حقیقت مطلق ایمان داشته باشد، دعوت می‌شود که قرآن را به عنوان آزمون حقیقت علمی به کار برد؛ اما نه برعکس؛ دوم: در مورد یافتن نقطه تلاقی قرآن و علم از طریق جستجوی حقیقت، لازم است، انسان تنها آن حقایق علمی را مدنظر قرار دهد که کاملاً بررسی شده و در طول زمان در معرض آزمون قرار گرفته است. سؤالی که می‌توان در این باره مطرح ساخت، این است «اگر با آیه‌ای روبرو شویم که از دیدگاه علمی قابل توضیح نباشد، چه باید کرد؟» پاسخ این سؤال در این نکته قرار دارد که علم، برای مقصود تحقیق پیرامون حقیقت بر روش‌شناسی خاصی استوار است؛ اما این روش‌شناسی، بدون محدودیت نیست. احتمال دارد، بخشی از واقعیت فراتر از محدودیت‌های زیست‌شناسختی ما بوده و بیرون حوزه روش‌شناسی به کار رفته باشد (Ibid).

بنابراین، ممکن است، همه حقایق موضوع علم نباشد. اگرچه دانشمندان نمی‌توانند کارها را نیمه کاره رها سازند؛ اما اگر می‌خواهند تحقیق‌شان را انجام دهند، محتاج یک نقطه آغاز و مجموعه‌ای از روش‌ها هستند، پس باید به خاطر داشته باشند که اگر در مرحله فعلی معلومات علمی، قادر به ادراک یک آیه قرآن از منظر علمی نباشیم، این احتمال وجود دارد که با پیشرفت علم در زمینه مربوط، قادر به تبیین بهتر آیه گردیم. در این ارتباط می‌توان به این آیه اشاره کرد: «پاک خدایی که از آنچه زمین می‌رویاند و نیز از خودشان و از آنچه نمی‌دانند، همه را نر و ماده گردانیده است» (یس/۶). وقتی بیش از ۱۴۰۰ سال پیش این آیه نازل شد، انسان چیزهایی درباره خلقت گیاهان و جانوران به صورت زوج‌زوج می‌دانست؛ اما آیه نه تنها این مورد خاص خلقت که به چیزهایی که مردم در آن زمان، از آن‌ها نآگاه بودند نیز اشاره دارد. سال‌ها بعد در دهه ۱۹۲۰، دیراک، نظریه ذره و ضدذره را با تحقیق پیرامون معادله حرکت الکترون آزاد کشف کرد. درنتیجه این کشف امروز می‌دانیم که همه ذرات بنیادین، طبیعت ضدذره‌های خود را دارند؛ یعنی الکترون و پوزیترون، پروتون و ضدپروتون و غیر آن، به علاوه با پیشرفت فیزیک، ذرات دارای انرژی بالا، دریافتیم که خلقت زوج‌ها هم در جهان جاندار و هم در جهان بی‌جان صورت می‌پذیرد (Ibid).

سخن پایانی

درنتیجه؛ امروز معنای آیه فوق را کمی بهتر از گذشته درک می‌کنیم. نکته‌ای که در اینجا بیان شد، آنکه قرآن حاوی حقایق مطلق است. همین‌که انسان به تحقیق پیرامون حقایق دنیای مخلوق می‌پردازد، درک انسان از آیات قرآنی هر چه بیشتر به کمال سوق می‌یابد. ما در هزاره جدید چالش‌های علمی فراوانی در پیش داریم. اگر بخواهیم با این چالش‌ها روبرو شویم، لازم است نه تنها خود را آماده پیشرفت در زمینه فناوری سازیم که باید یاد بگیریم که ارزش حیات را نیز حفظ کنیم. حقیقت و تها حقیقت، باید اساس همه اعمال و افکار ما باشد. در اسلام اعلام شده که قرآن منبع حقایق است. بدین دلیل نه تنها باید خوانده که باید درک نیز شود. درک قرآن تنها با پیشرفت معلومات علمی ما می‌تواند افزایش یابد (Ibid).

ب. نقد و بررسی مقاله

در بررسی و نقد متون علمی، باید با دید انصاف و پرهیز از نگرش جانبه‌گرایی به مباحث، آن‌ها را مورد واکاوی قرار داد. از این‌رو، در این مقاله با رعایت اعتدال و قواعد اصول علمی و نوشتاری، ابتدا نقاط قوت و سپس نقاط ضعف و نکدهای این نگاشته بیان می‌گردد.

۱. نقاط قوت مقاله

در این مقاله می‌توان نقاط قوت ذیل را بیان نمود؛

یک. مقدمه‌وار بودن مقاله

نویسنده پیش از بازگویی آیات علمی قرآن و بررسی آن‌ها، به صورت آغازین همواره پیدایش علم را از پرسش دانسته، سپس ترغیب قرآن به پرسش را بر اساس آیات قرآنی مورد تحقیق قرار داده است.

دو. چینش منطقی مباحث علمی مقاله

در آغاز آیات قرآنی ترغیب‌کننده به آموختن دانش، همچنین آیات دعوت‌کننده به تفکر و تعلق و اندیشیدن در نشانه‌های آسمان و زمین و... را بازگو نموده است، سپس به عدم وجود تعارض بین قرآن و علم جدید اشاره نموده و آن را مورد کنکاش قرار داده است، سرانجام آیات علمی و پاره‌ای از اعجاز‌های علمی قرآن در زمینه علوم طبیعی را مورد پژوهش و تحقیق قرار داده است.

سه. کارشناس بودن نگارنده مقاله در حوزه علوم طبیعی

نویسنده خود دارای تخصص در زمینه فیزیک هسته‌ای، همچنین دارای خبرگی در حوزه علوم طبیعی است. بدین جهت به دیگر اعجازهای علمی قرآن در پنهانه‌های علوم انسانی و اسلامی اشاره ننموده و آن‌ها را مورد واکاوی قرار نداده است.

چهار. دارای پیشفرض و مبنی‌مند بودن مقاله

نگارنده مقاله خویش را بر اساس پیشفرضها و مبانی ذیل مورد پژوهش قرار داده است: ۱- الهی بودن قرآن و مطابقت آن با حقیقت و واقع (حق بودن قرآن)؛ ۲- جواز تحقیق و پرسش در قرآن؛ ۳- ترغیب قرآن به اندیشیدن و تعقل در نشانه‌های خداوند در طبیعت و...؛ ۴- وجود اعجاز علمی در قرآن؛ ۵- نفی ناسازگاری بین قرآن و یافته‌های جدید علمی.

پنج. اشاره به پاره‌ای از نگاشته‌های علمی در این زمینه

نگارنده برخی از نگاشته‌ها در زمینه علوم طبیعی را بازگو نموده است. همچون کتاب «مقایسه‌ای میان تورات، انجیل، قرآن و علم»، موریس بوکای. گرچه تبع ایشان ناقص و نارسا است؛ اما نسبت به دیگر مستشرقان که بدون مراجعه به منابع موربدبخت و عدم اطلاع کافی از مباحث قرآنی، اندیشه‌های خویش را بر قرآن تحمیل و به آن نسبت می‌دهند، نیکوتر است.

۲. نقاط ضعف مقاله

این مقاله همانند سایر پژوهش‌های علمی، دارای نقاط قوت و نقاط ضعف است. در این بخش تلاش می‌شود، به نقاط ضعف در پنهانه‌های گوناگون مقاله از حیث ساختار، محتوا، منابع و روش اشاره گردد، تا بتوانیم نگرش منصفانه درباره اعجاز و تفسیر علمی و روش آن، دیدگاه‌های اندیشمندان قرآن‌پژوه در این زمینه داشته باشیم.

اول. اشکالات ساختاری مقاله

یک. عدم ذکر پیشینه

از جمله اشکالات ساختاری مقاله، نبود پیشینه تحقیق است، چون‌که پیشینه بازگوکننده آخرین نوآوری‌ها در زمینه پژوهش است، همچنین از تکرار مباحث و مسائل جلوگیری می‌نماید.

دو. عدم بیان طرح مسئله پژوهش

نگارنده به صورت واضح دغدغه و مسئله موربدپژوهش را بازگو ننموده است، بدین جهت مباحث این تحقیق دچار آمیختگی گردیده و مسئله موربدبخت و نتیجه آن، در هاله‌ایی از ابهام واقع شده است؛

چراکه نگارنده، بین تفسیر آیات علمی یا اشاره به اعجاز علمی یا بازگویی اشارات علمی شگفت انگیز یا نظریه پردازی علمی در قرآن، هیچ تفاوتی قائل نشده و همه آیات را بدون بازگویی غایت آنها به صورت آمیخته موربدبررسی قرار داده است. همچنین در پاره‌ای از فرازهای پایانی مقاله، مبحث را بر عدم ناسازگاری بین علم جدید و قرآن پیش برد است.

دوم. اشکالات محتوایی مقاله

یک. عدم نگرش به قرائی متصل به آیات و همچنین عدم بهره‌وری از فهم پیشینیان در تفسیر آیات قرآنی قرآن پژوهان جهت تفسیر آیات علمی و پرهیز از غلط‌هور شدن در تفسیر به رأی و تحمیل اندیشه و ذوق شخصی بر آیات، توجه به قرائی عقلی و نقلي قطعی، همچنین بهره‌وری از فهم پیشینیان، تطابق تفسیر علمی با آیه، تناسب تفسیر علمی با وحدت موضوعی آیات، عدم قرار دادن قرآن در معرض نظریات علمی و... را ضروری می‌دانند (العک، اصول التفسیر لكتاب الله المنیر، ۱۴۰۶: ۲۲۴؛ رضایی، منطق تفسیر قرآن، ۱۳۹۶/۲: ۲۳۲).

نویسنده مقاله پاره‌ای از آیات را بدون توجه به روایات و دیدگاه‌های قرآن پژوهان اسلامی، به معنا یا مصدق خاص سوق و تخصیص نموده است، همچون تخصیص تفسیر آیه ۱۰۱ سوره یونس به عالمان طبیعت اصرار می‌ورزد که «نگریستن در آسمان و زمین کار عالمان طبیعت است».

در حالی که عموم مفسران، نگریستن در نشانه‌های خداوند، آسمان و زمین را ساده‌ترین روش خداشناسی و مبدأشناسی می‌دانند و دعوت آیه در این زمینه را عمومی برای همه مردم قلمداد می‌کنند و هرچه انسان آمادگی پذیرش حق را دارد، به همان مقدار از این نشانه‌ها فیض می‌برد (حوى، الاساس فی التفسیر، ۱۴۲۴: ۵/۲۵۱۵؛ فخر رازی، التفسیر الكبير، ۱۴۲۰: ۱۷/۳۰۶).

همچنین برخی دیگر از قرآن پژوهان، نگریستن در نشانه‌های طبیعی در آسمان و زمین، همچنین اندیشیدن در نظم حکم فرما بر طبیعت را نشان از تحصیل راه اختیاری توحید و ایمان بازگو می‌نمایند و این آیه را از آیات نفی‌کننده مسئله جبر و سلب آزادی اراده در انسان می‌دانند. از طرفی هم، این آموزه‌ها را سرانجام مطالعه آفرینش بیان می‌کنند (طباطبایی، المیزان فی تفسیر القرآن، ۱۳۹۰: ۱۴/۲۷۸؛ مکارم، تفسیر نمونه، ۱۳۷۱: ۸/۳۹۳).

نکته مهم این است که تأکید قرآن در آیات گوناگون بر اندیشیدن در آیات الهی در آسمان و زمین و آن را از صفات مؤمنان شمردن، دلیل بر عمومی بودن پیام این آیه قرآنی برای عموم مردم دارد (بقره/۲۲ و ۱۶۴؛ آل عمران/۱۹۱؛ رعد/۳). هرچند بهره مردم از این نشانه‌های خدادادی، بر اساس میزان درک و

گرایش آن‌ها متفاوت است و استفاده عالمان طبیعت و نجوم به دلیل کاردانی در این حوزه بیشتر از دیگر انسان‌هاست؛ اما نمی‌توان پیام و آموزه‌های قرآنی را بدون توجه به هدف اصلی قرآن از بازگویی و یادآوری آیات الهی، آن‌ها را تنها به قشر خاص (عالمان طبیعت) تقیید نمود.

البته ناگفته نماند، پاره‌ای از قرآن‌پژوهان این آیه را اتمام حجت خداوند بر کفار قلمداد می‌کنند؛ زیراکه پروردگار متعال در آیات گوناگون مراحل تدریجی متعدد با کافران را بازگو نموده است. نخست: شگفتی و تعجب از بی‌توجهی کافران به نشانه‌های خداوند؛ دوم: بازگویی نشانه‌های خداوند در آسمان و زمین، همچون کیفیت خلقت آسمان و زمین، خلقت حیوانات، شگفت‌آوری خلقت انسان و...؛ سوم: نکوهش کافران به دلیل عدم تفکر و اندیشیدن در آیات الهی؛ چهارم: آنان را بی‌عقل و اندیشه تلقی کردن، به دلیل عدم آمادگی پذیرش حقیقت آیات الهی (قرطبي، الجامع لاحکام القرآن، ۱۳۶۴: ۷/۳۳۰؛ شرييني، تفسير السراج المنير، ۱۴۲۵: ۲/۴۵).

دو. نوآور نبودن و عدم ارائه جستارهای علمی در مقاله

«دانشنامه اولیور لیمن»، نخستین جلد آن در سال ۲۰۰۵ چاپ گردید که پیش از آن، نگاشته‌های متعددی در حوزه قرآن و علوم طبیعی نوشته شده است که به مسائل مورد کاوش مقاله پرداخته‌اند. از این‌رو، واکاوی مقاله نسبت به آن‌ها نوآوری ندارد. نگاشته‌های قرآن‌پژوهان اسلامی دیگر که تحقیقات مفصل و شایانی پیش از این مقاله در زمینه خلقت آسمان و زمین، آغاز جهان، زیست و بوم‌شناسی، بررسی دیدگاه‌های گوناگون در این پهنه و... داشته‌اند. به عنوان نمونه:

- ۱- کتاب «مقایسه تورات و انجیل و قرآن و علم، نگاشته موریس بوکای که نویسنده آن در این کتاب به مباحث علوم طبیعی، همچون خلقت آسمان و زمین از منظر علم جدید و قرآن، زیست‌شناسی گونه‌های نبات و حیوان، دانش فلک و نجوم و مقایسه آن بر اساس آیات قرآنی پرداخته است.
- ۲- کتاب «پژوهشی در اعجاز علمی قرآن»، محمدعلی رضایی اصفهانی، نخستین چاپ در سال ۲۰۰۲م.
- ۳- کتاب «الاعجاز العلمي في القرآن الكريم»، سعيدصلاح الفيومي، چاپ ۲۰۰۴م.
- ۴- کتاب «الاعجاز العلمي في القرآن الكريم مع الله في السماء»، سعيدصلاح الفيومي، چاپ ۲۰۰۴.
- ۵- کتاب «الاعجاز العلمي في القرآن، تأصيل فكري تاريخ و منهج»، سامي احمد الموصلى، چاپ ۲۰۰۱.

و صدھا کتاب و مقاله دیگر که در این زمینه از پژوهشگران اسلامی و اندیشمندان قرآن‌پژوه پیش از نگاشتن مقاله مؤلف نوشته شده است.

سه. برابرکرد پاره‌ای از آیات قرآنی بر فرضیه‌های علوم طبیعی

نگارنده، تلاش نموده است، پاره‌ای از آیات که صبغه علمی در حوزه علوم طبیعی داشته‌اند را جمع‌آوری نماید، لکن در تفسیر پاره‌ای از آن‌ها، از روش تطبیق قرآن بر برخی یافته‌های ظنی، «همانند: تطبیق نظریه مهبانگ یا تحمیل دیدگاه کپرنیک بر آیات علمی قرآن»، بهره برده است که منجر به تفسیر به رأی گردیده است؛ زیرا که اندیشمندان قرآن پژوه امروزه، روش تطبیق قرآن بر یافته‌های ظنی را همچنین تفسیر آن بر اساس این یافته‌ها را جایز ندانسته و آن را تفسیر به رأی قلمداد می‌کنند (مراغی، الدروس الدينية، بي تا: ٦١؛ ابوحجر، التفسير العلمي للقرآن في الميزان، ١٤١١: ٢٣١؛ ذهبي، التفسير و المفسرون، ١٩٧٦ م: ٥١٩ / ٢)؛ درصورتی که نه تنها تطبیق آیه ٣٠ سوره انبیاء بر دیدگاه انفجار عظیم مهبانگ منجر به تفسیر به رأی می‌شود، بلکه موجب تشکیک مردم به حقانیت قرآن پس از ابطال فرضیه‌های ظنی علوم تجربی می‌گردد.

بررسی تشابه نظریه مهبانگ با دیدگاه قرآن

نخست: درباره آغاز جهان و پیدایش آن، دیدگاه‌های گوناگونی (مهبانگ، حالت پایدار، پلاسمای کهبانگ) مطرح شده است.

دوم: نظریه مهبانگ یا همان انفجار بزرگ، نخست در اوایل قرن بیستم توسط یافته‌های «ادوین هابل» تأیید شد که «جرج لمایر بلژیکی» و «ژرژ گاموف روسی» از نخستین طرفداران این نظریه بودند.

سوم: عناصر اصلی نظریه مهبانگ عبارت‌اند از: جهان آغاز و پایانی دارد. جهان، روزگاری آتش‌گویی وسیع و دربردارنده گازهای بی‌نهایت چگال و سوزان با بیش از تریلیون‌ها درجه حرارت، عناصر اصلی این گازها متشكل از هیدروژن و هلیوم بوده است. انفجار این گازها، سبب پدیدار شدن کهکشان‌ها، ستارگان، و... گردیدند (مسترحمی، تفسیر موضوعی قرآن ویژه جوانان، ۱۳۸۷: ۵۵ / ۵؛ فیومی، الاعجاز العلمي في القرآن الكريم مع الله في السماء، ۱۴۲۵: ۶).

چهارم: گرچه از ظاهر آیات قرآنی استفاده می‌شود که جهان ابدا از گازهای داغ تشکیل شده است؛ اما سایر عناصر نظریه مهبانگ مثل انفجار عظیم، آیه استشهادی در آن باره، مطلب صریحی ندارد.

پنجم: با توجه به وجود دیدگاه‌های گوناگون در پیدایش آغاز جهان و عدم اثبات قطعی آن‌ها، نمی‌توان هیچ‌کدام را به قرآن نسبت داد (رضایی، پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، ۱۳۸۱: ۱۰۵ / ۱).

چهار. منحصر نمودن شگفتی‌های علمی قرآن به علوم طبیعی

نگارنده مقاله، آیات و اعجاز علمی قرآن را در علوم طبیعی (sciences) منحصر نموده و هیچ‌گونه اشاره‌ای حتی به نحو استطرادی به دیگر آیات علمی درزمینه علوم انسانی و اسلامی نداشته

است، درحالی که اندیشمندان قرآن پژوه، آیات علمی قرآن را منحصر درزمینه علوم طبیعی نمی داند، بلکه امروزه تفسیر علمی قرآن دربرگیرنده اعجازاتی درزمینه علوم تجربی (علوم طبیعی: فیزیک، شیمی و...)، علوم انسانی (جامعه‌شناسی، روان‌شناسی و...)، علوم عقلی (ریاضی، فلسفه و...) است. بدین جهت پاره‌ای از اندیشمندان اسلامی، قرآن کریم را باعث پیدایش برخی از علوم و گسترش پاره‌ای از علوم انسانی، طبیعی و عقلی می داند.

به عنوان نمونه علامه طباطبائی و دیگر قرآن پژوهان بر این باورند که قرآن باعث پیدایش تفسیر، حدیث، رجال، اخلاق، تجوید، کلام، علوم قرآن و... گردید (طباطبائی، قرآن در اسلام، ۱۳۵۳: ۱۶۰؛ شیعی کدکنی، نهضت علمی مسلمانان، بی‌تا: ۵۱). همچنین بر اساس اعترافات مستشرقانی، همچون؛ دینورت، دکتر گرینیه فرانسوی و... قرآن باعث گسترش و رشد علوم انسانی، طبیعی و عقلی، همچون؛ علم پزشکی، نجوم، فلسفه، فیزیک، منطق، اقتصاد، ریاضی، سیاست و... نیز شد (صداقت، قرآن و دیگران، بی‌تا: ۱۵؛ ولایتی، پویایی فرهنگ و تمدن اسلام و ایران، ۱۳۸۲: ۱/ ۲۵).

همان طور که امروزه با استقرار حکومت جمهوری اسلامی در عرصه پهناور ایران اسلامی با پژوهش و تحقیقات انجام گرفته توسط مؤسسات مختلف، معلوم گردیده که قرآن، تأثیرات فراوانی بر علوم به جای گذاشته است، به عنوان نمونه:

۱- جهت‌دهی به مبانی و اهداف علوم بهویژه علوم انسانی: همچون؛ بازگویی هدف‌گذاری اقتصادی (حشر / ۷؛ مائدۀ / ۸؛ حدید / ۲۵) از منظر قرآن، این نتیجه را داده که هدف اقتصاد از منظر قرآن، نباید ثروت‌آوری و ثروت‌اندوزی صرف باشد، بلکه ثروتی مطلوب قرآنی است که در راستای عدالت و خداپرستی قرار بگیرد.

۲- نظریه‌پردازی علمی: همچون نظریه مشروعيت در نظام سیاسی (نساء / ۵۹). قرآن برخلاف نظام‌های سیاسی و لیبرالی که مشروعيت حکومت را بر اساس رأی مردم می‌داند، رأی مردم را دارای جایگاه بلندی می‌داند که معیار مقبولیت حکومت است؛ اما منشأ مشروعيت را فرمان خدا می‌داند که از طریق پیامبر ﷺ و جانشینان خاص ﷺ و عام آن حضرت ﷺ متبلور می‌گردد.

۳- اصلاح و بازسازی علوم، بهویژه علوم انسانی: چون که بیشتر علوم بهویژه علوم انسانی معاصر در لابلای فرهنگ غربی و بر اساس آن رشد نموده و اهداف فرهنگ غربی، همچون؛ اومانیسم، سکولاریسم و... بر آن حکم فرماست. همان‌طور که غایت بنیادین امروزی علوم انسانی، اموری همچون؛ انسان‌محوری، لذت‌گرایی، جدایی دین از سیاست و... است (رضایی، منطق تفسیر قرآن، ۱۳۹۲: ۵-۲۰۰)، درصورتی که از دیدگاه قرآن کریم، به لحاظ دو ساخته بودن وجود انسان،

سعادت او بر اساس دین در گیتی فناپذیر و آخرت او تأمین می‌گردد. بدین جهت است که آموزه‌های قرآن، اثبات‌کننده انفکاک ناپذیری دین و دنیا، بلکه دین را مجموعه مقررات الهی برای انسان از پیش از تولد تا پس از مرگ او می‌داند و تضمین سعادت او را در تطبیق آموزه‌های دینی بازگو می‌کند. افزون بر این، غایت علوم انسانی از منظر قرآن، بر محوریت خداشناسی و فرجام‌شناسی و بازگشت به‌سوی او مبتنی گردیده است که بر اساس این مبانی، قطعاً علوم انسانی جدیدی پا به عرصه وجود می‌گذارد.

پنج. وارونه جلوه دادن شمارش آیات علمی قرآن

نگارنده، آیات علمی قرآن را در تعداد ۷۵۰ آیه محصور ساخته است، در صورتی که قرآن پژوهان، شمارش آیات علمی قرآن را بیش از ۲۰۰۰ آیه قلمداد می‌کنند (رضایی، بررسی مبانی کتاب نقد قرآن، بی‌تا: ۹۷/۱). عده‌ای دیگر از اندیشمندان اسلامی، تعداد آیات علمی را با احتساب موارد تکراری ۱۳۲۲ آیه بازگو نموده‌اند که حدود ۲۰ درصد قرآن را در بر می‌گیرد (الجبال، العلوم فی القرآن، ۱۴۱۸: ۳۵ - ۳۶). گرچه محتمل است که نگارنده مقاله، تعداد آیات علمی مذکور را بر اساس واژه «علم» که بیش از هفت‌صد بار در قرآن ذکر گردیده، شمرده است.

شش. فرونه‌گویی در سازگاری قرآن و علم

اصرار ورزی بیش از حد نگارنده مقاله و تمسک به اندیشه‌های برخی از اندیشمندان مستشرق، نوعی بزرگ‌نمایی در زمینه سازگاری مطلق قرآن با علم را برجسته می‌نماید. این در حالی است که پاره‌ای از یافته‌های علمی، در حد فرضیه هستند و در ظاهر، ناسازگار با قرآن هستند. گذشته از این، پافشاری مذکور جهت پذیرش این دیدگاه، پیامدهای منفی فراوانی از آن جمله: پیروی قرآن از علم و تحمیل نظریات علمی و فرضیه‌های گوناگون ثابت نشده بر قرآن کریم و درنهایت، تفسیر به رأی به دنبال دارد.

چنانچه، پاره‌ای از اندیشمندان قرآن پژوه جهت اثبات نبود ناسازگاری بین علم و قرآن، بزرگ‌نمایی نموده و ناگزیر دیدگاه‌های علمی را بر قرآن تحمیل کرده‌اند. همچون آیه «يَحِمِّلُ عَرْشَ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةً» (حafeه ۱۷) را به فلک نهم هیئت بطلمیوسی و «مَلَائِكَه» هشت‌گانه را به افلک هشت‌گانه «ماه» خورشید، زهره، عطارد، زحل، مشتری، مریخ و فلک ثوابت» تفسیر و نظریه بطلمیوسی را بر قرآن تطبیق نمودند (ابن‌سینا، رسائل ابن‌سینا، ۱۹۰۸: ۱۲۴ - ۱۲۵); یا مدعی وجود ریشه‌های تمام علوم در قرآن، همانند طب، نجوم، هندسه و... گردیدند (سیوطی، الاتقان فی علوم القرآن، ۱۴۲۱: ۲۶۱/۲ - ۲۶۲).

هرچند نویسنده مقاله، با استناد به آیات گوناگون قرآنی و باور به حق و واقع‌نما بودن قرآن و نبود باطل در آن و... جهت رد ناسازگاری بین قرآن و علوم طبیعی بسیار کوشیده و حق مطلب را به خوبی ادا نموده است.

سوم. اشکالات روشهای

آمیختگی جستارهای قرآنی

نگارنده مقاله، از سویی به سبب عدم نمایانسازی غایت خوبیش در نگارش مقاله، دچار آفت آمیختگی مطالب گشته و از سوی دیگر سردگمی از حیث روش تفسیر علمی را دچار گردیده است.

۱- غایتمند نبودن: غایت مقاله نمایان نیست، در بیان کدامیک از ابعاد ذیل قرار دارد. آیا در مقام بازگویی شگفتی‌های علمی قرآن است؟ می‌خواهد اعجاز علمی قرآن را ثابت بکند؟ تفسیر آیات علمی را دنبال می‌کند؟ ابعاد نظریه‌پردازی علمی قرآن را پی می‌گیرد؟ یا به دنبال رفع ناسازگاری ظاهري یافته‌های علمی با قرآن است؟

۲- ابهام در روش تفسیر علمی: از اصرار ورزی بیش از حد نگارنده بر نبود ناسازگاری بین قرآن و علم، همچنین بیان حق بودن قرآن و... پی برده می‌شود که ایشان به قرینه بودن یافته‌های علمی جهت فهم هر چه بیشتر قرآن باور دارد؛ اما وجود تطبیق پاره‌ای از یافته‌های علمی ثابت نشده (نظریه مهبانگ، کپرنیک و...) بر آیات قرآن، روش تفسیر علمی ایشان را در هاله‌ای از ابهام قرار می‌دهد.

چهارم. اشکالات منبعی

یک. عدم مستندسازی مقاله از جهت منابع

یکی از اشکالات اساسی این مقاله، آن است که نگارنده در هیچ موردی از نوشته خود، به منابع قرآنی و حدیثی ارجاع نداده و تنها به معرفی دو نگاشته درزمینه قرآن و علم بسنده نموده است. درحالی که این مقدار، در یک مقاله غایتمند کافی نیست و باید مقاله و محتوای آن، مستندسازی گردد تا صحت و سقمه نظریات علوم تجربی و انسانی بر اساس دیدگاه‌های اندیشمندان قرآنی و نوآوری نگاشته در این پهنه نمایان گردد.

به دیگر سخن، قرآن پژوه باید در زمینه‌هایی همچون مراجعه به منابع اصیل قرآنی و حدیثی، تخصص کافی داشته باشد تا با تکیه بر قرائن قطعی عقلی و نقلی آیات قرآنی از غلطهور شدن به تفسیر به رأی نجات یابد. افزون بر آن، از فهم پیشینیان جهت پدیدار شدن کاستی‌ها و دستیابی ساده و آسان به معارف قرآنی و تکمیل پژوهش خود بهره کافی بنماید.

دو. عدم احراز شرایط عام و خاص مفسر در نگارنده مقاله

قرآن پژوهان در نگاشته‌های تفسیری و قرآنی خود بر اساس استناد به روایات معصومین علیهم السلام، برای مفسر شرایط خاصی ذکر می‌نمایند.

- ۱- شرایط عام ضروری: شرایطی هستند که تفسیرکننده بدون داشتن آن‌ها، به تفسیر به رأی و تحمیل ذوق شخصی بر آیات متهی می‌گردد، همچون آشنایی با ادبیات عرب، علوم قرآن، اصول فقه، فقه، علوم حدیث، تاریخ و جغرافیای محل نزول آیات، لغت، تصریف، مبانی و پیش‌فرض‌های تفسیر، روش و قواعد آن و... (سیوطی، الاتقان فی علوم القرآن، ۱۴۲۱: ۴۳۴ / ۲).
 - ۲- شرایط خاص ضروری تفسیر علمی: قرآن پژوهان علاوه بر شرایط عام یادشده برای مفسر، جهت تفسیر آیات علمی قرآن معیارهای خاص دیگری، همانند یقینی و قطعی بودن علوم تجربی، رعایت تناسب ظاهر آیه با جستارهای علمی، استفاده از گونه صحیح تفسیر علمی و... ذکر نموده‌اند (رضایی، منطق تفسیر قرآن، ۱۳۹۶: ۲۳۲ / ۲ - ۲۳۳).
 - ۳- شرایط کمال: این‌ها نیز مواردی هستند که در تعمیق و استفاده حداکثری از قرآن، مؤثر است، همچون آگاهی از علم کلام (اصول دین)، ایمان، اطلاع از مکاتب و علوم مرتبط با قرآن، ممارست بر تفسیر قرآن و... (سیوطی، الاتقان، ۱۴۲۱: ۴۳۴ / ۲).
- دقت و تأمل در مقاله حاضر، نشان‌گر این است که شرایط فوق، در نگارنده مقاله به دلیل عدم تخصص در دانش تفسیر قابل مشاهده نیست. شاهد بر آن، عدم رعایت پاره‌ای از معیارهای خاص تفسیر علمی همچون تطبیق یافته‌های ظنی بر آیات قرآنی است. هرچند نگارنده، تلاش زیادی نموده که نظریه‌های علمی را قرینه برای فهم آیات قرآنی بگذارد و ناسازگاری ظاهري بین برخی یافته‌های علمی و مفاد آیات قرآن را برطرف سازد.

نتیجه

از آنچه بیان شد، معلوم گردید که:

- ۱- باور به الهی و حق بودن قرآن، عدم ناسازگاری بین قرآن و یافته‌های جدید علمی، مبنی‌مند بودن مقاله، مقدمه‌وار بودن پژوهش از نقاط قوت مقاله شمرده می‌شود.
- ۲- اشکالات ساختاری، همچون عدم ذکر پیشینه، عدم بیان طرح مسئله؛ و ایرادات محتوایی، همانند نوآور نبودن جستارهای علمی مقاله، عدم بهره‌وری از فهم پیشینیان قرآنی، وارونه جلوه دادن آیات علمی و...؛ آفت‌های روشی، از جمله: آمیختگی جستارهای علمی و نقایص منبعی، مانند عدم مستندسازی مقاله از جهت منابع؛ و درنهایت، دارا نبودن به شرایط تفسیر در نگارنده و... از نقاط ضعف و کاستی‌های این پژوهش به شمار می‌آید.

منابع

۱. قرآن کریم، ترجمه: رضایی اصفهانی، محمدعلی و همکاران، موسسه تحقیقاتی فرهنگی دارالذکر، قم: ۱۳۸۳ ش.
۲. ابن سینا، حسن ابن علی، رسائل ابن سینا، چاپ هند، بی‌جا: ۱۹۰۸ م.
۳. ابوحجر، احمد عمر، التفسیر العلمی للقرآن فی المیزان، دار قتبیة، بیروت: ۱۴۱۱ ق.
۴. حوى، سعید، الاساس فی التفسیر، دارالسلام، مصر: ۱۴۲۴ ق.
۵. الجبال، محمد، العلوم فی القرآن، بی‌جا: ۱۴۱۸ ق.
۶. رضایی اصفهانی، محمدعلی، علوی، سید حسین، «بررسی اعجاز قرآن در دانشنامه قرآن الیور لیمن»، دوره ۱۳، شماره ۲۴، بهار و تابستان ۱۳۹۷،
۷. رضایی اصفهانی، محمدعلی، بررسی مبانی کتاب نقد قرآن، پژوهش‌های تفسیر و علوم قرآن، قم: بی‌تا.
۸. ——، پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، کتاب مبین، رشت: چاپ سوم، ۱۳۸۱ ش.
۹. ——، «معرفی و بررسی دائرة المعارف الیور لیمن»، مجله قرآن و مستشرقان، ۱۳۸۸.
۱۰. ——، منطق تفسیر قرآن، مرکز بین‌المللی ترجمه و نشر المصطفی، قم: ۱۳۹۶.
۱۱. ذهبی، محمدحسین، التفسیر و المفسرون، دار کتب الحديث، بی‌جا: ۱۹۷۶ م.
۱۲. سیوطی، جلال الدین، الاتقان فی علوم القرآن، دارالكتاب العربي، بیروت: ۲۰۰۱ م.
۱۳. شربینی، محمدبن احمد، تفسیر السراج المنیر، دارالكتب العلمية، بیروت: ۱۴۲۵ ق.
۱۴. شفیعی کدکنی، محمدرضا، «نهضت علمی مسلمانان»، نامه آستان قدس، شماره ۵، ۱۳۴۰.
۱۵. صداقت، سید علی اکبر، کتاب قرآن و دیگران، چاپ و نشر روح، قم: بی‌تا.
۱۶. طباطبایی، محمدحسین، المیزان فی تفسیر القرآن، مؤسسه الأعلمی للمطبوعات، بیروت: ۱۳۹۰.
۱۷. ——، قرآن در اسلام، دارالکتب الاسلامیة، تهران: ۱۳۵۳ ش.
۱۸. العک، خالد عبدالرحمن، اصول التفسیر لكتاب الله المنیر، مطبعة فارابی، دمشق: ۱۴۰۶ ق.
۱۹. فخررازی، محمدبن عمر، التفسیرالکبیر (مفاجع الغیب)، دار إحياء التراث العربي، بیروت: ۱۴۲۰ ق.

٢٠. الفيومى، سعيد صلاح، الاعجاز العلمى فى القرآن الكريم مع الله فى السماء، مكتبة القدسى، القاهرة: ١٤٢٥ ق.
٢١. قرطبي، محمد بن احمد، الجامع لاحكام القرآن، ناصرخسرو، تهران: ١٣٦٤ ش.
٢٢. مستر حمى، عيسى، تفسير موضوعى قرآن ویژه جوانان، ج ٥، پژوهش‌های تفسیر و علوم قرآن، قم: ١٣٨٧.
٢٣. مراغى، محمد مصطفى، الدروس الدينية، بى جا: بى تا.
٢٤. مکارم، ناصر، تفسیر نمونه، دارالكتب الاسلامية، تهران: چاپ دهم، ١٣٧١ ش.
٢٥. ولايتي، على اكبر، پويایي فرهنگ و تمدن اسلام و ايران، چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه، تهران: ١٣٨٢ ش.
26. Mohammad shamshiri ali, Quran and knowledge article, Oliver leemen encyclopeadia, Page473 to 477 ,2000.

Bibliography

1. The Holy Quran, translated by Rezaei Esfahani, Mohammad Ali et al., Dar al-Dhikr Cultural Research Institute, Qom: 2004.
2. Ibn Sina, Husain Ibn Ali, treatises of Ibn Sina, India, n. p.: 1908.
3. Abu Hajar, Ahmad Omar, The Scientific Interpretation of the Qur'an in Al-Mizan, Dar Qutaybah, Beirut: 1411 AH.
4. Hawi, Saeed, Al-Asas Fi Al-Tafsir, Dar al-Salam, Egypt: 1424 AH.
5. Al-Habal, Muhammad, Al-Ulum Fi Al-Quran, n. p.: 1418 AH.
6. Rezaei Esfahani, Mohammad Ali, Alawi, Seyyed Hussein, "Study of the Miracle of the Quran in: "the Quran: an Encyclopedia" by Oliver Leaman", Volume 13, Number 24, spring and summer 1397,
7. Rezaei Esfahani, Mohammad Ali, a Study of the Basics of the Book of Quran Criticism, Research on Quranic Interpretation and Sciences, Qom: n. d.
8. _____, A Research in the Scientific Miracle of the Quran, Mobin Book, Rasht: Third Edition, 2002.
9. _____, "Introduction and review the Quran: an Encyclopedia" by Oliver Leaman ", Journal of Quran and Orientalists, 2009.
10. _____, Logic of Quran Interpretation, International Center for Translation and Publication of Al-Mustafa, Qom: 1396.
11. Zahabi, Mohammad Hussein, Tafsir and commentators, Dar Kitab al-Hadith, n .p.: 1976.
12. Souti, Jalaluddin, Al-itqan Fi Uloom Al-Quran, Dar Al-Kitab Al-Arabi, Beirut: 2001.
13. Sherbini, Mohammad Ibn Ahmad, Tafsir Al-Siraj Al-Munir, Dar Al-Kitab Al-Almiyah, Beirut: 1425 AH.
14. Shafiee Kadkani, Mohammad Reza, "Muslim Scientific Movement", Astan Quds Letter, No. 5, 1340.

15. Sedaghat, Seyyed Ali Akbar, Book of Quran and Others, Ruh Publishing, Qom: n. d..
16. Tabatabai, Mohammad Hussein, Al-Mizan Fi Tafsir Al-Quran, Scientific Foundation for Publications, Beirut: 1390.
17. The Qur'an in Islam, Islamic Bookstore, Tehran: 1353.
18. Al-Ak, Khalid Abdul Rahman, Principles of Interpretation of the Book of God, Farabi Press, Damascus: 1406 AH.
19. Fakhr Razi, Muhammad ibn Umar, Tafsir al-Kabir (Mafatih al-Ghayb), Dar al-Ihya 'al-Torath al-Arabi, Beirut: 1420 AH.
20. Al-Fayyumi, Saeed Salah, The Scientific Miracle in the Holy Quran with God in the Sky, Holy Library, Cairo: 1425 AH.
21. Qurtubi, Mohammad Ibn Ahmad, Al-Jami 'al-Ahkam Al-Quran, Nasir Khosrow, Tehran: 1985.
22. Mustarhami, Isa, Thematic Interpretation of the Qur'an for Youth, Volume 5, Research on the Interpretation and Sciences of the Qur'an, Qom: 2008.
23. Maraghi, Mohammad Mustafa, Religious Studies, n. p., n. d.,
24. Makarem, Nasser, Tafsir Nemoneh, Islamic Library, Tehran: 10th edition, 1992.
25. Velayati, Ali Akbar, The Dynamics of Islamic and Iranian Culture and Civilization, Ministry of Foreign Affairs Press, Tehran: 2003.
26. Mohammad shamshir ali, Quran and knowledge article, Oliver Leaman encyclopedia, Pp. 473-477, 2000.